

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
ACADEMIA DE POLIȚIE „Alexandru Ioan Cuza”
Nr. .... din 2019

NECLASIFICAT
Exemplar nr .....

TEZA DE DOCTORAT
Titlul tezei: **COOPERAREA POLIȚIENEASCĂ ÎN**
ZONA MĂRII NEGRE

Conducător de doctorat:

Prof.univ.dr. **ȚICAL GEORGE-MARIUS**

Drd. TURAL HUSEYINLI

Cuprins

INTRODUCERE

CAPITOLUL 1. REGIUNEA EXTINSĂ A MĂRII NEGRE

1.1. Nivelul de securitate al țărilor din zona extinsă a Mării Negre

1.2. Pactul de la București

1.3. Instituții regionale de cooperare în zona extinsă a Mării Negre

1.3.1. Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE)

1.3.2. Consiliul de Afaceri al Organizației de Cooperare Economică la Marea Neagră (BSEC BC)

1.3.3. Organizația Cooperării Economice La Marea Neagră (APCEMN)

1.3.4. Forumul de Cooperare la Marea Neagră

1.3.5. Fundația Internațională de Cooperare și Parteneriat al Mării Negre și Mării Caspice (BSCSIF)

1.3.6. România și Organizația de Cooperare Economice la Marea Neagră (OCEMN)

1.4. Azerbaidjan și Organizația de Cooperare Economice la Marea Neagră (OCEMN)

Scurte concluzii

CAPITOLUL 2. SITUAȚIEI GEOPOLITICA A ȚĂRILOR DIN REGIUNEA EXTINSĂ A MĂRII NEGRE

2.1. Securitate regională

2.2. Situația geopolitică a Bulgariei

2.3. Situația geopolitică a Turciei

2.4. Situația geopolitică a Georgiei

2.5. Situația geopolitică a Ucrainei

2.6. Situația geopolitică a Armeniei

2.7. Situația geopolitică a Azerbaidjanului Scurte concluzii

CAPITOLUL 3. COOPERAREA POLIȚIENEASCĂ ÎN ZONA MĂRII NEGRE

3.1. INTERPOL

3.3. SELEC

3.4. OSCE

3.5. România și OSCE. Obiective majore pentru România

3.6. Republica Azerbaidjean și OSCE

3.6. EUBAM

Scurte concluzii

Capitolul 4. IDENTIFICAREA ȘI DEZVOLTAREA POSSIBILITĂȚILOR DE COOPERARE ÎN ZONA MĂRII NEGRE

4.1. Activitatea de cooperare polițienească

4.2. Cooperare bilaterală în materie polițienească și zone conexe

4.3. Cooperarea în combaterea traficului ilicit de stupefiante, substanțe psihotrope și precursori

4.4. Cooperarea în combaterea criminalității organizate transfrontaliere și a terorismului internațional

4.5. Noi posibilități de cooperare judiciară

Scurte concluzii

CAPITOLUL 5. DEZVOLTAREA COOPERĂRII POLIȚIENEȘTI ÎNTRE ROMÂNIA ȘI AZERBAIDJAN. STUDIUL DE CAZ

5.1. Cooperare polițienească Azerbaidjan și statele riverane ei

5.2. Relația Azerbaidjan cu Uniunea Europeană

5.3. Relația dintre Azerbaidjan și România

5.4. Cum poate fi dezvoltată cooperarea polițienească dintre România și Azerbaidjan

5.5. Propunere de dezvoltare a infrastructurii de cooperare polițienească în regiune

Scurte concluzii

Concluzii. Propuneri. Recomandări

Bibliografie

Introducere

Regiunea Mării Negre a reprezentat și reprezintă o arie de maxim interes pe harta lumii, nu numai datorită poziției sale strategice, aceasta fiind punctul de frontieră spre un Orient Mijlociu extins, dar și datorită potențialului său economic, uman și cultural.

Sub aceste considerente, aspectele studiate cu privire la cooperarea polițienească în zona Mării Negre au reprezentat pentru mine o reală provocare, ce s-a materializat în studiul aprofundat al temei lucrării de doctorat.

Din perspectivă istorică regiunea a părut în permanență o zonă predispusă la o dinamică conflictuală, astfel că, extrem de important a fost, să descoperim și să evidențiem acele elemente care vin să pună în valoare interesele și obiectivele comune ale actorilor din zonă, în materia securității publice, respectiv a siguranței cetățenilor. Însă, toate aceste elemente nu ar fi putut fi tratate suficient luate în mod individual, deoarece ele interferează sau sunt puternic influențate de realitățile prezente în zonă, precum „conflicte înghețate” în care au fost implicate state precum Republica Moldova, Armenia, Azerbaidjan, dar și de factori economici, cu precădere coridoarele energetice, ceea ce a impus o analiză extinsă a cercetării cu privire la zone precum Asia Centrală și Orientul Mijlociu.

Astfel că, domeniului de cercetare abordat nu a putut fi limitat strict numai asupra temei propuse, ci a fost extins și asupra conceptului de Regiune a Mării Negre, sub toate aspectele prezentate în lucrare, ce au urmărit să surprindă complexitatea relațiilor dinamice manifestate în această zonă.

Tendința societății contemporane manifestă cu precădere o înlocuire a confruntărilor armate cu strategiile de parteneriat, iar una dintre zonele în care această tendință se conturează pregnant, este fără îndoială și cea a regiunii extinse a Mării Negre. Astfel că acest spațiu al oportunităților strategice, ar trebui să se caracterizeze și printr-un climat de prosperitate, stabilitate și securitate, ceea ce va presupune evident și o pașnică cooperare economică și politică.

MOTIVAȚIA ALEGERII TEMEI

Dincolo, însă, de potențialul economic și uman pe care Regiunea Mării Negre îl deține și care nu poate fi contestat, prin prezenta lucrare ne-am propus și o abordare a problemelor cu care se confruntă această regiune, în scopul înțelegerii impactului pe care acesta îl are în cadrul procesului de globalizare și am propus o nouă perspectivă sub care aceste aspecte trebuie analizate, deoarece marile semne de întrebare sau îngrijorările, pornesc chiar din necunoașterea istoriei comune a acestor state, istorie care de altfel, a stat la baza

relațiilor de cooperare dintre acestea, de-a lungul secolelor și încă stă și despre care am putea afirma, că a generat cooperarea modernă, astăzi.

Având drept suport cele enumerate mai sus, precizăm că, prezenta lucrare are drept scop: menționarea evoluției cooperării dintre statele din regiune atât în cadrul istoric, cât și contemporan, fără însă a ne limita numai la cooperarea în materie de ordine publică, deoarece aceasta este indisolubil legată de evoluția politică, economică și socială a statelor din zonă, cu plusurile sau minusurile constatate de-a lungul timpului.

Astfel, că pentru a reliefa impactul acestei cooperări în plan regional, dar și internațional și importanța pe care o reprezintă studierea aprofundată și obiectivă a cooperării între țările din Regiunea Mării Negre, pentru a evidenția cât mai clar mecanismele existente dar și pe cele potențiale, considerăm că o abordare complexă a fenomenelor din zonă vine ca o reală provocare atât în contextul temei lucrării, dar și în general.

În acest sens, realizarea unei teze de doctorat cu această temă poate furniza elementele unei mai bune canalizări a resurselor instituționale, legislative, informaționale și mai ales umane, pentru proiectarea unei arhitecturi manageriale superioare și realizarea unei cooperări mai stabile între țările din Regiunea extinsă a Mării Negre.

Prin tema propusă aşadar, nu am urmărit să abordăm în mod izolat şi individual, cooperarea dintre forţele de ordine, ci am considerat oportun să studiem această temă, în deplină armonie cu sfera sa de influenţă.

Motivaţia alegerii acestei teme s-a bazat pe dorinţa de a prezenta, în primul rând, instrumentele şi instituţiile ce fac ca legăturile dintre statele din zonă să funcţioneze, pentru ca mai apoi, să se menţioneze şi o parte din riscurile la care este expusă zona, dar şi modul sub care se cooperează sau se va putea coopera, pentru a face faţă acestor provocări.

În primul capitol, am făcut o analiză istorico-metodologică a ceea ce desemnează Regiunea extinsă a Mării Negre, ca şi noţiune, importanţa socio-culturală, rolul strategic al acesteia, dar şi formele sub care s-a materializat în ultimele decenii, dorinţa acestor state de a coopera, respectiv au fost prezentate sistemele instituţionale ce funcţionează în această regiunea.

Astfel că print-o atentă analiză a sistemului instituţional ce funcţionează în Regiunea extinsă a Mării Negre, ceea ce a impus o prezentare detaliată atât a Pactului de la Bucureşti, dar şi a instituţiilor regionale de cooperare în zona extinsă a Mării Negre am încercat să evidenţiem structura

organizațională și instituțională care vine să unească și să consolideze cooperarea între aceste state.

Astfel că, atât scopul cât și impactul pe care îl au, acestea vin să justifice importanța regiunii.

Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa OSCE, Consiliul de Afaceri al Organizației de Cooperare Economică la Marea Neagră – BSEC BC, Organizației Cooperării Economice la Marea Neagră – APCEMN, Forumul de Cooperare la Marea Neagră sau Fundația Internațională de Cooperare și Parteneriat al Mării Negre și Mării Caspice (BSCSIF) sunt așadar instituții sau organizații care vin să stabilizeze și să consolideze, pe de-o parte structura regiunii, dar și să sublinieze importanța strategică a zonei sub perspective strategice sau economice.

O atenție deosebită a fost acordată rolului pe care îl joacă România și Azerbaidjan-ul în cadrul sistemului internațional de cooperare a instituțiilor de ordine publică, pentru a putea evidenția sprijinul pe care îl oferă în prevenirea, combaterea și sancționarea infracțiunilor privind criminalitatea organizată, ce a reprezentat și din păcate încă reprezintă, o amenințare constantă pentru acest sistem atât în regiune, dar și la nivel internațional.

În capitolul al doilea am analizat situația geopolitică a țărilor din Regiunea Extinsă a Mării Negre, respectiv s-a pus accent pe aspecte ce pornesc de la siguranța cetățenilor până la apărarea granițelor, dar și pe acest „butoi cu pulbere” al zonei, care îl reprezintă așa numitele „conflicte înghetate”.

Cu toate că din păcate sfârșitul Războiului Rece, evident, nu a venit să aducă regiunii pacea și stabilitatea dorite, începutul secolului al XXI-lea este în mod cert marcat de o schimbare calitativă a situației în bazinul Mării Negre. Reconstruirea încrederii reciproce, dar și cooperarea interregională între statele din regiune, marcată în ultimul deceniu a venit cu beneficii evidente. Însă adevărata provocare a prezentului constă în individualizare situației strategice și economice ce marchează fiecare stat al regiunii deoarece numai sub influența acestor aspecte vor putea fi promovate proiecte concrete care să ducă la modernizarea și dezvoltarea regiunii ca întreg dar și a fiecărui stat în parte.

Importanța strategică a Mării Negre nu s-a bazat numai pe studii de actualitate, deoarece de-a lungul secolelor rolul pe care regiunea l-a jucat pe harta lumii, aflându-se permanent la intersecția dintre fostele puteri și imperii ale istoriei, a jucat simultan atât rolul de punte de legătură, dar și pe cel de frontieră, fiind în cele din urmă o zonă-tampon, dar și o zonă de tranzit între Europa și Asia, Marea Neagră continuând să

reprezintă un punct de joncțiune pentru rutele comerciale și regiunile bogate în resurse energetice.

Au fost prezentate în acest capitol și amenințările asimetrice, deoarece acestea constituie în prezent, cel mai semnificativ risc la adresa securității regionale. Ca element definitoriu al oricărei evaluări strategice, amenințările asimetrice se disting prin faptul că sunt greu de prognozat și în consecință aproape imposibil de prevenit și contracarat unilateral.

Însă, atunci când se analizează evoluțiile din regiunea Mării Negre acestea vor fi indisolubil legate de transformările în domeniul ordinii publice din Balcanii ultimilor ani, zona ce cuprinde atât Caucazul de Sud, dar și din fostele state sovietice, iar când vorbim despre acestea, vorbim implicit de conflictele înghețate.

Acestea, după cum este cazul în enclavele autonome din spațiul Caucazian, au justificări multiple și profunde, însă, analizate pragmatic din punct de vedere strategic acestea converg către același efect, respectiv împiedicarea ieșirii unor state precum Georgia (Georgia este dependentă de importurile de energie, însă aceasta din 1995 beneficiază de asistența FMI și a Băncii Mondiale)¹, Armenia sau Azerbaidjan, de sub tutela

---

¹ G. Raballand, Géoeconomie du Bassin Caspien, Institut français des relations internationales (IFRI), iunie 2003.

Kremlinului, care încă permit Federației Ruse să își manifestă influența asupra acestora atât economic, cât și politico-militar. Însă dincolo, de aceste conflicte etnice, ce au ca scenă regiunea și a căror soluționare nu se află, după cum de altfel am mai afirmat, decât în mâna principalilor săi jucători, a fost prezentat rolul primordial pe care Uniunea Europeană îl joacă în regiune, aceasta sprijinind de-altfel ferm, eforturile copreședinților Grupului de la Minsk al OSCE și principiile de bază ale acestuia, care au ca scop soluționarea conflictul într-un mod pașnic.

În capitolul al treilea am identificat și am prezentat detaliat instrumentele specifice foșosite de fiecare organizație care se prezintă ca entitate implicată efectiv în zonă, dar și prin modul de organizare al acestora, deoarece am considerat că numai în acest mod putem demonstra că întregul sistem polițienesc, nu numai cel din statele riverane Mării Negre, este interconectat, dezvoltând o cooperare sistematică, pusă în slujba cetățeanului, acest element central al societății, dar prin aceasta am evaluat și minusurile ce trebuiesc remediate.

Fie ele organizații internaționale, fie creații proprii interregionale, aceste vin în mod cert să sprijine cooperare interstatală, iar țările membre au înțeles că procesul de cooperare nu reprezintă numai o teorie promovată de marile

puteri, ci reprezintă o realitate cotidiană. Dovada acestei realități vine evident prin punerea în practică a unor concepte teoretice promovate de statele membre care au avut inițiativa creării acestor instituții, dar și susținută de state care au aderat ulterior acestor organizații prin implicarea efectivă a acestora. Rezultatele obținute sunt dovada certă a eficienței acestor instituții și a rolului extrem de important pe care acestea îl joacă pe scen securității naționale și internaționale.

Au fost astfel analizată în amănunt structura organizatorică a instituțiilor prin care se realizează cooperarea polițienească în zona Mării Negre, respectiv: INTERPOL-ul, SELEC, OSCE, EUBAM.

În prezent INTERPOL-ul reprezintă cea mai mare și poate cea mai importantă organizație internațională de poliție, aceasta cuprinzând 194 de țări membre. Prin facilitarea colaborării dintre organele de poliție din întreaga lume se tinde pentru atingerea unui obiectiv comun, de a asigura un climat de siguranță a cetățeanului, într-o societate mai sigură. Astfel că am evidențiat că INTERPOL s-a dezvoltat adoptând noi tehnici de investigație pentru ofițerii din front-line, facilitându-se totodată, accesul la programe de management ce sunt destinate personalului superior din poliție. De asemenea, prin punerea la dispoziția acestora a unor experți în domenii precum amprente digitale, analiza ADN-ului sau identificarea victimelor

dezastrelor, folosind analiști specializați pe colectarea datelor, care monitorizează și analizează în permanență informații referitoare la anumite domenii ale criminalității și organizațiilor criminale, informând țările membre despre tendințele și metodele evoluției acestora face ca această instituție să ofere cele mai multe posibilități de luptă împotriva criminalității.

La nivel de regiune una dintre principalele instituții ce coordonează și sprijină derularea activităților operaționale în vederea combaterii criminalității, este Southeast European Law Enforcement Center (SELEC), care reprezintă o organizație internațională ce reunește resursele și expertiza autorităților polițienești și vamale în vederea realizării aceluiași scop comun, respectiv combaterea mai eficientă a crimei organizate transfrontaliere în regiune. Organizația asumându-și ca principal obiectiv să ofere sprijin statelor sale membre, din regiunea Europei de Sud-Est, punând la dispoziția acestora o platformă necesară schimbului de informații și cererii de asistență, susținerea reuniunilor operaționale, investigațiilor comune și operațiunilor regionale.

OSCE-ul se impune de departe, ca cea mai mare și puternică organizație regională de securitate, activitatea organizației remarcându-se permanent prin aportul adus la consolidarea păcii, democrației și stabilității pentru mai mult de un miliard de persoane. În mod separat au fost supuse analizei

relațiile bilaterale dintre România, pe de-o parte, respectiv Azerbaidjan și OSCE, de cealaltă parte.

În încheierea acestui capitol, am făcut referire la Memorandumul de Înțelegere semnat între Comisia Europeană și Guvernele Republicii Moldova și Ucrainei la sfârșitul anului 2005 reprezintă baza legală a EUBAM², Misiunea Uniunii Europene de Asistență la Frontiera dintre Moldova și Ucraina (EUBAM) ce a fost lansată în 2005, la solicitarea comună a Președinților Republicii Moldova și Ucrainei și adresată Comisiei Europene. Prin acest proiect se vrea o transmitere corectă a procedurilor la frontieră, aici ne referim la frontiera externă a UE cu acest avanpot pe frontiera Ucraineano-moldovenească.

In acest capitol s-a evidențiat posibilitățile actuale și stadiul cooperării în zona extinsă a Mării Negre, punând accent pe realizarea unei cooperării în domeniul combaterii criminalității dintre Azerbaijan și România. Prin aceasta s-a creat premisele de găsim de noi oportunități care să răspundă prompt nevoilor actuale între cele două state, dar și la nivelul regiunii extinse a Mării Negre.

---

² Din engleză European Union Border Assistance Mission to Moldova and Ukraine, abreviat EUBAM.

Capitolul al patrulea este dedicat identificării și dezvoltării posibilităților de cooperare în regiunea extinsă a Mării Negre.

Deoarece realitatea cotidiană ne face martorii unui fenomen de globalizare a infracționalității din ce în ce mai greu de stăvilit și de gestionat, iar pentru a răspunde acesteia și spre a garanta cetățenilor siguranța de care au nevoie, este evident că extrem de important devine faptul, ca între toate statele lumii să existe o preocupare pentru dezvoltarea cooperării polițienești și judiciare. Actualele provocări infracționale cărora trebuie să se facă față țările din regiune, sunt în general fluxurile de migratori clandestini și traficul de persoane sau de droguri, acestea fiind deseori controlate de grupări de crimă organizată sau teroriste.

Cele două categorii de cooperare, respectiv polițienească și cea judiciară, vor fi folosite una în completarea celeilalte, în scopul obținerii unei colaborări benefice de ambele părți, astfel că s-a subliniat faptul că atât cooperarea prin autoritățile polițienești sau prin autoritățile judiciare nu va trebui în nici un caz să înseamne că un anumit caz este supus rezolvării fie asistenței judiciare, fie cooperării polițienești.

Prin intermediul atât al unor organizații internaționale, ori așa cum am mai specificat în cuprinsul lucrării, prin intermediul unor organizații ce sunt creații proprii interregionale, acestea vor veni să își aducă contribuția la consolidarea

cooperării interstatale, deoarece realizarea obiectivele propuse va putea fi realizată mult mai rapid și mult mai eficient atunci când acestea vor lucra împreună.

Acest proces de cooperare se confirmă atât prin punerea în practică a unor concepte teoretice, dar prin rezultatele deja obținute, de statele membre, care au avut inițiativa creării acestor instituții, dar și de alte state care au aderat ulterior acestor organizații și care s-au implicat efectiv la implementarea acestor, realizând beneficiile pe care adoptarea acestora le oferă.

Rezultatele obținute sunt, așadar, dovada incontestabilă, a eficienței acestor instituții și a rolului extrem de important pe care acestea îl joacă în societatea civilă, dar și pe scena securității naționale și internaționale.

Capitolul al cincilea, a fost realizat pentru a aprofunda tema dezvoltării cooperării polițienești între România și Azerbaidjan. Prin studiul de caz prezentat, am urmărit să evidențiez că fără elaborarea unui cadru comun privind schimbul de informații, într-o manieră rapidă și fiabilă, acțiunea de combaterea a fenomenului infracțional din sfera criminalității organizate ar fi evident îngreunată. Deoarece crima organizată beneficiază de profituri enorme obținute de pe urma activităților infracționale, în special din activități precum traficul de droguri

sau traficul de persoane, cooperarea în materie polițienească vine ca o necesitate de necontestat.

Am considerat că un foarte bun exemplu îl reprezintă cooperarea polițienească dintre cele două state pe domeniul ce privește **traficul de persoane**, considerat în opinia analiștilor „*sclavia erei moderne, în care unii oameni profită de pe urma controlului și exploatării altora*”, deoarece este o formă de manifestare infracțională cu care se confruntă ambele state, amândouă fiind atât țări de origine, tranzit, precum și țări de destinație a victimelor.

Studiul efectuat a dovedit că politica internațională tinde să desființeze frontierele ce separă o populație de alta, însă ceea ce în mod evident va face ca lumea în care trăim să devină din ce în ce mai mică, pe de altă parte tot ce vine să ușureze viața cetățenilor, din păcate vine în contrapartidă cu ușurarea activității infractorilor. Societatea modernă, prin implementarea unor noi elemente de structură ce vin în consecința expansiunii economice și sociale, deschide permanent și noi oportunități de manifestare ale criminalității internaționale.

Plecând de la cercetarea întreprinsă, am constatat că nu există elemente reale și care să ofere într-un timp scurt posibilitatea de a preveni și contracara activitățile ilegale ce sunt desfășurate în Regiunea extinsă a Mării Negre, observând și o zonă de graniță a două puteri.

Lupta împotriva criminalității trebuie înțeleasă din dublă perspectivă și anume adaptarea instituțiilor, a societății și a persoanei la provocările determinate de schimbare, pe de o parte, iar pe de altă parte determinarea schimbării în sensul dorit, adică în sensul stopării sau diminuării fenomenului.

În considerarea imperativelor de consolidare a cooperării efective între autoritățile responsabile de aplicarea legii și de creștere a nivelului de protecție, securitate și stabilitate în Regiunea extinsă a Mării Negre, se impune înființarea unui **centru de cooperare polițienească în Regiunea extinsă a Mării Negre.**

Centrul internațional de cooperare va urmări promovarea activă a intereselor celor nouă state circumscrise regiunii extinse a Mării Negre: România, Ucraina, Rusia, Georgia, Turcia și Bulgaria, Moldova, Armenia, Azerbaidjan, utilizând o strategie de cooperare unitară, orientată spre construirea de parteneriate ce vor avea ca scop valorificarea vastei experiențe a statelor membre în materia combaterii infraționalității.

Am încheiat lucrarea punând concluzii, făcând propuneri și recomandări în ceea ce privește crearea unui spațiu de securitate publică sigur prin lupta comună împotriva terorismului și a crimei organizate, împotriva traficului cu arme,

droguri sau persoane, subliniind faptul că aceasta va presupune însă, o permanentă preocupare din partea forțelor polițienești din aceste țări.

Interesul manifestat specialiștii în domeniu, pe care i-am studiat cu precădere asupra unor teme conexe lucrării, au venit să ne întărească convingerea că tema lucrării și modul cum aceasta a fost structurată, a fost o alegere inspirată, deoarece vine să reunească laolaltă subiecte comune de preocupare și actuale, atât la nivel național cât și internațional.

Lupta împotriva criminalității trebuie, însă, privită din dublă perspectivă și anume pe de o parte, adaptarea instituțiilor, a societății și a persoanei la provocările determinate de schimbările din zonă, iar pe de altă parte prin determinarea schimbării în sensul dorit, adică în sensul stopării sau diminuării fenomenului.

Noua frontieră a Europei, așa cum a fost denumită, datorită caracterului determinant al regiunii pentru securitatea Europei, impune după cum realitatea cotidiană o demonstrează, noi dimensiuni geostrategice atât țărilor membre NATO (România, Bulgaria și Turcia) la vest și sud, și statele din C.S.I., la nord și est. Dar să nu uităm că Zona extinsă a Mării Negre include și țările caucaziene: Georgia, Armenia și Azerbaidjan. Astfel că, pentru o parte dintre analiștii preocupați de securitatea la Marea Neagră au considerat că acest spațiu este caracterizat de

o serie de vulnerabilități, dintre care cea mai importantă constă în diferențele dintre țările ce o compun. Însă, așa cum am mai specificat și în cuprinsul lucrării „*marea prin ea însăși nu poate avea o funcțiune geopolitică importantă decât dacă există legături între cele două maluri*”³, iar aici nu este vorba nu numai despre varietatea culturală și politică, ce caracterizează regiunea Mării Negre, ci mai ales, despre stadiile diferite de dezvoltare în care se află țările din spațiul analizat.

Așa cum se precizează și literatura de specialitate, dacă într-un scenariu sumbru al evoluției regionale, aceste diferențe ar justifica într-o oarecare măsură, ***incapacitatea statelor din zonă privind extinderea cooperării***, având efecte nefaste asupra procesului de integrare europeană și euro-atlantică. Ca stat membru și considerat de frontieră, România, trebuie să se implice pentru punerea în practică a Politicii Europene de Vecinătate.

Consecințele expansiunii economice și sociale a societății moderne deschid permanent noi oportunități de manifestare ale criminalității internaționale. Pentru a face față acestor amenințări se impune ca o necesitate **cooperarea și conlucrarea internațională**, în scopul găsirii unor soluții

---

³ Aymeric Chauprade, Francois Thual, *Dicționar de geopolitică*, Grupul Editorial Corint, București, 2003, p. 452.

comune, astfel încât aducerea infractorilor în fața justiției să nu mai prezinte o dificultate.

Propunem dezvoltarea colaborării prin crearea unei structuri instituționale la nivelul țărilor din regiune, investirea în infrastructură, deoarece viteza cu care se face schimbul de date este foarte importantă.

Însă, pentru celeritate, ca **o soluție ce poate fi rapid implementată**, țările din zonă pot **adera** și ratifica la tratatele și convențiile internaționale deja existente și funcționale cum ar fi **Convenția de cooperare polițienească pentru Europa de Sud-Est**⁴. Acestea au decis să coopereze în perspectiva consolidării pe mai departe a asistenței reciproce în probleme polițienești și astfel **au convenit ca prin aderarea la un parteneriat** ce urmărește în principal **intensificarea și consolidarea cooperării polițienești**, să intensifice lupta în combaterea eficientă a amenințărilor transfrontaliere, ce atentează la adresa ordinii publice și a siguranței, precum și criminalitatea internațională.

Apreciem astfel inițiativa unor state din Regiunea extinsă a Mării Negre pentru crearea **unui cadru legislativ general privind cooperarea polițienească în zonă**, precum și a **cadrului general de cooperare juridică în materie penală**, așa cum rezultă din capitolele prezentei lucrări.

---

⁴ Text publicat în M.Of. al României, în vigoare de la 16 iulie 2007.

Am propus implicarea Azerbaidjan-ului într-o proporție mai mare pentru consolidarea relațiilor de cooperare între cele două state, în special și între statele din Regiunea extinsă a Mării Negre, în general, prin aderarea la Convențiile regionale, precum și prin participarea cu personal specializat la pregătiri, traininguri, forumuri comune de discuții între angajații responsabili cu ordinea publică.

În contextul în care regiunea Mării Negre adăpostește rezerve importante de hidrocarburi, interesul pentru aceasta este unul deosebit, periodic impunându-se nu doar re-evaluări realizate la nivel zonal, dar și european, în domeniul dedicat politicilor de dezvoltare diverse, ci și în domeniul securității comune.

De asemenea, strategia securității maritime a Uniunii Europene are în permanență în vedere diversele evoluții ce sunt semnalate în zona Mării Negre, impunându-se în mod periodic o adaptare a politicilor din domeniu la diversele realități al contextului contemporan.

În actualul mediu de securitate, ce se remarcă nu doar la regiunii Mării Negre ci și la nivelul Uniunii Europene, N.A.T.O. reușește să dețină un rol major în ceea ce reprezintă complexul proces dedicat asigurării stabilității și implicit a echilibrului la nivelul spațiului euro-atlantic, în același timp cu

asigurarea unui mediu de securitate la nivel zonal, regional și implicit global.

Pe temeiul imperativelor de consolidare a cooperării efective între autoritățile responsabile de aplicare a legii și de creștere a nivelului de protecție, securitate și stabilitate în Regiunea extinsă a Mării Negre, **am propus înființarea unui Centru de cooperare polițienească în Regiunea extinsă a Mării Negre.**

Centrul internațional de cooperare va trebui să urmărească promovarea activă a intereselor celor nouă state circumscrise regiunii extinse a Mării Negre: România, Ucraina, Rusia, Georgia, Turcia și Bulgaria, Moldova, Armenia, Azerbaidjan, utilizând o strategie de cooperare unitară, orientată spre construirea de parteneriate ce vor avea ca drept scop valorificarea vastei experiențe a statelor membre în materia combaterii infracționalității.

Principalele obiective ale Centrului se vor fundamenta pe interesul comun al membrilor săi care va urmări astfel cu precădere dezvoltarea unui cadru legislativ și instituțional privind cooperarea dintre organele responsabile de aplicarea legii în materie judiciară internațională, respectiv în materie penală, în perspectiva unei cooperări internaționale, privind schimbul de informații operative în domeniul combaterii

criminalității la nivel internațional, transfrontalier, precum și gestionarea fluxului informațional de interes operativ aferent cooperării internaționale derulată de instituțiile de aplicare a legii din statele membre.

Centrul va reuni toate aceste canale de cooperare polițienească, judiciară și vamală într-un singur cadru instituțional, cu o structură organizatorică proprie.

Astfel că, beneficiind de experiență și know-how-ul din fiecare domeniu, pe care fiecare stat membru îl deține, dar și unite sub interesul comun al realizării unei cât mai eficiente cooperării, dorind să învețe și să se perfecționeze atât din practică cât și din experiența celorlalte state membre, acestea vor avea inițiativa și interesul de organiza, dar și de a participa în mod activ la toate inițiativele de cooperare.

Putem afirma, ca o concluzie generală, că prin intermediul unor acțiuni comune, toate structurile implicate în procesul de securitate vor reuși să dobândească nu doar abilitatea cât mai ales capacitatea reacționării rapide și eficiente în cadrul tuturor potențialelor conflicte, tensiuni ori crize care se pot semnala/manifesta în diversele regiuni ale continentului, cea a Mării Negre fiind poziționată în topul priorităților. În plus, se are în vedere și eliminarea multiplelor riscuri, respectiv amenințări ce planează în mod constant la nivelul mediului de securitate actual din regiune.

Bibliografie

I. Lucrări de autor

1. Akgül-Açıkmeşe, „Kopenhag Okulu ve Yeni Klasik Gerçekçilikte Güvenlik Tehditleri”, Uluslararası İlişkiler Dergisi, Editura. 2011;
2. Akgül-Açıkmeşe, S. (2014), “Güvenlik, Güvenlik Çalışmaları ve Güvenikleştirme”, Evren Balta (Editura.), Küresel Siyasete Giriş: Uluslararası İlişkilerde Kavramlar, Teoriler, Süreçler, 1. Baskı içinde (241-257), İstanbul: İletişim Yayınları;
3. Aksiyon Aliyev: Sabrımız tükenmek üzere”, http://www.aksiyon.com.tr/dunya/aliyev-sabrimiz-tukenmek-uzere_511493 (Erişim Tarihi: 31 Ağustos 2018);
4. Alexandrova-Arbatova, N. (2008), “Troubled Strategic Partnership: The Black Sea Dimension of Russia’s Relations with the West”;
5. Altmann, F. L. ve diğerleri, “Democracy and Good Governance in the Black Sea region”, Southeast European and Black Sea Studies, 2010;
6. Asarov Boris, Zona Mării Negre si Republica Moldova: motive de securitate sporită si perspective euroatlantice, in MOLDOVA AZI;
7. Altunışık M.B., Tanrisever O.F., The South Caucasus - Security, Energy and Europeanization, UK: Routledge Publishing, 2017;
8. Romano J.P., Richardson M.E, Azerbaijan: Profiles, Foreign Relations & Human Rights, USA: Nova Science Publishers. 2013;
9. Azerbaijan Crime & Safety Report, 2019;
10. Cristina Bogzeanu, Evoluția mediului de securitate în zona extinsă a Mării Negre si influența acesteia asupra configurării forțelor navale ale româniei pe termen mediu și lung, Editura Universității Naționale de Apărare „Carol I” București, 2012;

11. Hankevych, Roman (21 noiembrie 2014). „Cinci părți au semnat acordul de coaliție noaptea” (în limba ucraineană). Zahid.net, la 9 decembrie 2014;
12. Institute for Security and International Studies (ISIS), Black Sea Regional Profile: The security situation and the region-building opportunities, July – September 2004, Sofia, 2004;
13. Japaridze Tedo, The Black Sea – A Key Strategic Corridor. Is the Region a Black Hole or a Grey Zone within the EU, Eurasian and Euro-Atlantic Space?, în Black Sea Security. International Cooperation and Counter-Trafficking in the Black Sea Region, IOS Press BV, Amsterdam, 2010;
14. Jeffrey, Simon, B. Rumer, Eugene, Toward a Euro-Atlantic Strategy for the Black Sea Region, Institute for National Strategic Studies - National Defence University, Paper 3, Washington, D.C., 2006;
15. Kornely Kakachia, “Georgia’s Identity-Driven Foreign Policy and the Struggle for Its European Destiny”, Caucasus Analytical Digest No. 37, 29 March 2012;
16. Melvin Neil John, Rebuilding Collective Security in the Black Sea Region, Publisher SIPRI, December 2018;
17. Nikiskin Igor Konstantinovic, Reglementarea legală a cooperării de Poliție în Uniunea Europeană, Moscova, 2014;
18. Pop Adrian (coordonator), Institutul European din România Proiect SPOS 2007, Studii de strategie și politici Studiul nr. 4, Spre o Strategie Europeană În Bazinul Mării Negre. Cooperarea Teritorială, București, Decembrie 2007;
19. Tedo Japaridze, The Black Sea – A Key Strategic Corridor. Is the Region a Black Hole or a Grey Zone within the EU, Eurasian and Euro-Atlantic Space?, în Black Sea Security. International Cooperation and Counter-Trafficking in the Black Sea Region, IOS Press BV, Amsterdam, 2010;
20. „The Black Sea - Confrontation or Cooperation?” Varna Forum 2.0 Thinking Together Varna, Bulgaria, Documentele Conferinței, May 2017;

21. Wittes Tamara Cofman, Research Fellow, Saban Center for Middle East Policy, The New U.S. Proposal for a Greater Middle East Initiative: An Evaluation, The Brookings Institution, 2004.

II. Legislație internațională, națională, convenții și tratate.

II.a. Legislație internațională:

1. Carta ONU, San Francisco la 26 iunie 1945;
2. Carta Organizației Cooperării Economice a Mării Negre din 25.06.2004;
3. Constituția INTERPOL, 1956;
4. The Terrorism Act 2000 (An Act to make provision about terrorism; and to make temporary provision for Northern Ireland about the prosecution and punishment of certain offences, the preservation of peace and the maintenance of order), Parliament of the United Kingdom, 20 iulie 2000;
5. Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, (2012/C 326/02), Jurnalul Oficial al Uniunii Europene C 326/391, 26.10.2012;
6. Convenția Europeană a Drepturilor Omului, amendată de Protocoalele nr. 11 și 14, însoțită de Protocolul adițional și de Protocoalele nr. 4, 6, 7, 12 și 13, (în România, publicată în Monitorul Oficial nr. 135 din 31 mai 1994), Roma, 4 noiembrie 1950;
7. Declarația Universală a Drepturilor Omului, adoptată la 10 decembrie 1948, prin Rezoluția 217 A în cadrul celei de-a treia sesiuni a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite;
8. Comisia Comunităților Europene Bruxelles, 11.04.2007 Comunicarea Comisiei Către Consiliu Și Parlamentul European Sinergia Mării Negre – O Nouă Inițiativă De Cooperare Regională;
9. Act final al Conferinței pentru securitate și cooperare în Europa, elaborat la Helsinki la 1 august 1975 din

01/08/1975 a fost Publicat în Buletinul Oficial din România nr. 92 din 13/08/1975;

10. Decizia 2008/615/JAI a Consiliului din 23 iunie 2008 privind intensificarea cooperării transfrontaliere, în special în domeniul combaterii terorismului și a criminalității transfrontaliere, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 210 din 6 august 2008;
11. Decizia 2008/616/JAI a Consiliului din 23 iunie 2008 privind punerea în aplicare a Deciziei 2008/615/JAI privind intensificarea cooperării transfrontaliere, în special în domeniul combaterii terorismului și a criminalității transfrontaliere, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 210 din 6 august 2008;
12. Declarația Summit-ului Cooperării Economice a Mării Negre și Declarația de la Bosfor, adoptate la Istanbul în 25 iunie 1992;
13. Strategia UE pentru Marea Neagră, Rezoluția Parlamentului European din 20 ianuarie 2011 referitoare la o strategie UE pentru Marea Neagră (2010/2087(INI)) (2012/C 136 E/15).

II.b. Legislație națională

1. Legea nr. 302 din 28 iunie 2004, republicată, privind Cooperarea judiciară internațională în materie penală Emitent: Parlamentul României, publicată în: Monitorul Oficial, Nr. 377 din 31 mai 2011;
2. Strategia Națională de Ordine și Siguranță Publică 2015-2020, adoptată de Guvern prin Hotărârea nr. 779/2015, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 763 din 13 octombrie 2015.
3. Acordul între Guvernul României și Guvernul Republicii Azerbaidjan privind cooperarea în combaterea criminalității organizate transfrontaliere și a terorismului internațional din 28.09.2009;
4. Acordul între Guvernul României și Guvernul Republicii Azerbaidjan privind cooperarea în domeniul prevenirii, limitării și înlăturării efectelor dezastrelor din 28.09.2009;

5. Istanbul Document 1999 and Charter For European Security, Istanbul, November 1999;
6. Planul de acțiune pentru Azerbaidjan 2014 -2016 al Coe, 2014.

III. Resurse internet

1. <http://baku.mae.ro>.
2. <http://baku.mae.ro>
3. <http://eeas.europa.eu/azerbaijan>
4. <http://mfa.gov.az/content>
5. <http://www.bsec-organization.orges>
6. <http://www.consilium.europa.eu>
7. <http://www.europarl.europa.euf>.
8. <http://www.fisd.ro>
9. <http://www.interpol.int>
10. <https://az.usembassy.gov/country-reports-terrorism-2016-azerbaijan/>